

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-78>

УДК 330.658.338

ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ КОМПАНІЇ: СУТНІСТЬ, ФОРМИ ПРОЯВУ ТА УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ЗРОСТАЮЧОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ ТА НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

FINANCIAL POTENTIAL OF A COMPANY: ESSENCE, FORMS OF MANIFESTATION, AND MANAGEMENT UNDER CONDITIONS OF INCREASING INSTABILITY AND UNCERTAINTY

Швиданенко Олег Анатолійович

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри міжнародної економіки,
Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5021-0271>

Швиданенко Вадим Ігорович

аспірант,
Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана
ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-4783-1024>

Shvydanenko Oleg, Shvydanenko Vadym

Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

У статті висвітлено сутність та основні аспекти фінансового потенціалу через призму можливостей здійснювати трансформацію наявних і прогнозованих у довгостроковій перспективі ресурсів у стратегічні вектори, спрямовані на забезпечення досягнення компаніями максимально можливої прибутковості. Проведено систематизацію змістовного наповнення фінансового потенціалу, що дозволило визначити його основні функції та принципи. Розкрито сутність стратегії управління фінансовим потенціалом, визначено два основні критерії, а саме стан фінансового потенціалу підприємства та перспективи розвитку цільового ринку, вихідні умови поєднання яких впливають на її формування. Наведене авторське трактування поняття фінансової стійкості як спроможності здійснювати стабільну фінансову діяльність та можливість адаптації її до впливу екзогенних та ендогенних чинників.

Ключові слова: фінансовий потенціал, управління потенціалом, результативність управління, фінансові ресурси, невизначеність, фінансове управління.

The article highlights the essence and key aspects of financial potential through the lens of the ability to transform existing and forecasted long-term resources into strategic directions aimed at ensuring the achievement of the maximum possible profitability for companies. Based on the results of the research, it can be argued that financial potential manifests itself through two approaches: resource-based and opportunity-based, with a synergistic effect arising from their interaction. It is important to note that financial potential has two forms of manifestation: "financial potential" and "financial resources". The paper provides a systematization of the substantive content of financial potential, allowing for the identification of its key functions, namely: cognitive, analytical, forecasting and prospective, systematization and adaptation, as well as, considering the specifics of post-war national economic recovery, a restorative function regarding the use of available financial resources, as well as their accumulation and effective utilization. This is based on the principles of hierarchy, the formation of an effective structural framework, timely monitoring, diagnostics, and adjustments based on flexibility criteria, while considering both resource-based and non-resource-based components. The strategy of financial potential management is revealed as a multi-faceted definition, with two key criteria identified: the state of the company's financial potential and the development prospects of the target market, both of which influence its formation. Four main states of financial potential are distinguished: critical, unsatisfactory, stable, and resilient. The optimal conditions for implementing strategies of recovery, stabilization, qualitative development, transformation, effective reproduction, and expanded reproduction

are characterized. Special attention is given to the issue of financial stability for business entities. The author's interpretation of this concept is provided as the ability to carry out stable financial activities and the capacity to adapt to the influence of both exogenous and endogenous factors.

Keywords: financial potential, potential management, management effectiveness, financial resources, uncertainty, financial management.

Постановка проблеми. Фінансовий потенціал має визначальне значення для успіху компанії, оскільки органічно пов'язаний з формуванням і здійсненням усієї діяльності господарюючого суб'єкта, у тому числі накопиченням фінансових ресурсів і досягненням прогнозованої результативності їх використання, забезпеченням фінансової стійкості та динамічних можливостей економічного зростання, а також генеруванням конкурентних переваг в умовах постійного посилення нестабільності та змін зовнішнього середовища.

Водночас повномасштабна війна та спричинені нею колосальні руйнації посилюють необхідність розширення, корекції та поглиблення науково-теоретичних і практичних досліджень системного й комплексного характеру, спрямованих на формування, аналітичне оцінювання та вдосконалення систем управління фінансовим потенціалом компанії, впровадження прогресивного досвіду міжнародних компаній, адаптованого до наших реалій, для підвищення рівня конкурентоспроможності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню сутності дефініції «фінансовий потенціал підприємства» та аспектам управління ним присвятили багато робіт вітчизняні науковці, зокрема Козенко Т. Б., Марченко В. М., Бондар А. І., Тилецька С. Т., Ляхович Л. А., Кавтиш О. П., Чепурний Д. О., Андрієнко М. М., Кравченко О. Р. [1; 2; 3; 4; 7; 9].

Актуальними є експертні дослідження Ареф'євої О. В., Андрієнко М. М., Кравченко О. Р., Гринчуцького В. І., Блащак Б. Я., Купири М. І., Сокола Х. Я., Колтуновича О. В. щодо нарощення фінансового потенціалу [9; 10; 12]. Однак, враховуючи значні наукові результати, одержані науковцями щодо цієї проблематики, необхідно виділити низку дискусійних проблем щодо аналітичного оцінювання результативності системи управління фінансовим потенціалом суб'єктів господарювання в умовах зростаючої невизначеності та турбулентності зовнішнього середовища функціонування компаній, забезпечення фінансової стійкості підприємств, їх спроможності здійснювати стабільну фінансову діяльність, а також здатності адаптуватися

до впливу екзогенних та ендогенних чинників для забезпечення конкурентоспроможності підприємств і якості продукції, особливо в період повоєнного відродження.

Формування цілей статті. Метою дослідження є науково-теоретичне обґрунтування, вдосконалення та уточнення дефініції «фінансовий потенціал компанії», управління та оцінювання його ефективності, а також формування, нарощення та використання фінансового потенціалу підприємств у контексті сучасних вимог цифрової економіки й інноваційності в умовах турбулентних змін зовнішнього середовища та глобальних викликів задля забезпечення довгострокового економічного зростання національної економіки та вирішення соціальних і економічних проблем відповідно до європейських трендів.

Виклад основного матеріалу дослідження. У науковому дискурсі наявні різноманітні підходи до трактування дефініції «фінансовий потенціал». Переважна більшість авторів вважає ресурсний підхід найбільш доречним, оскільки відображає його змістовне наповнення. Вважаємо, що такий підхід не повністю висвітлює сутність поняття «потенціал», яке у перекладі з латини («*potentia*») означає приховані потенційні можливості. Важливо фокусуватись саме на «можливостях», які можуть бути спрямовані на досягнення прогнозованої мети.

Тоді сутність «фінансового потенціалу» викристалізовується як приховані потенційні можливості, які можна реалізувати за наявності в компанії ресурсної складової, спрямованої на досягнення довгострокових стратегічних цілей господарюючого суб'єкта у контексті їх раціонального використання з прогнозованим рівнем прибутковості в умовах нестабільного зовнішнього середовища. У цьому зв'язку слід розрізняти і не ототожнювати «фінансовий потенціал» і «фінансові ресурси», хоча ці поняття органічно поєднуються, через сукупність можливостей одержання в процесі використання фінансових ресурсів доходів задля економічного зростання підприємств.

Тобто, змістовне наповнення фінансового потенціалу розкривається як комплексне

поняття: по-перше, як сукупність наявних і потенційно доступних ресурсів, залучених всіма оптимальними джерелами; по-друге, як система можливостей, або спроможностей, економічних господарюючих суб'єктів; по-третє, як симбіоз підходів ресурсного і системи можливостей задля забезпечення ефективного розвитку підприємств і генерування їх конкурентних переваг і лідируючих ринкових позицій. Виходячи з багатоаспектної сутності фінансового потенціалу, можемо систематизувати функції та принципи його формування і розвитку (рис. 1).

Важливим аспектом у процесі управління фінансовим потенціалом є його стратегічне планування та реалізація, оскільки, по-перше, дозволяє конкретизувати основні найбільші перспективні довгострокові вектори розвитку підприємства; по-друге, сформуванню необхідну базу для здійснення прогнозованих функцій управління; по-третє, встановити послідовність досягнення встановлених цілей з урахуванням необхідності оптимізації ресурсів.

Ми розглядаємо фінансову стратегію як багатоаспектну дефініцію, що відрізняється від інших стратегій своєю специфікою, зна-

ченням і пріоритетністю. Це можна аргументувати рядом положень, а саме:

- її процесним характером, орієнтованим на збалансування зовнішніх джерел формування фінансових ресурсів із корпоративною стратегією розвитку;
- багатофункціональністю, яка за своїм змістовним наповненням формує пріоритетні стратегічні напрями формування фінансової діяльності компанії;
- цілеутворенням, враховуючи обґрунтування довгострокових фінансових цілей та фінансових відносин;
- управлінською складовою щодо фінансового потенціалу, його природженням та розвитком;
- сукупністю здатностей забезпечити оптимальне та результативне використання фінансових можливостей у довгостроковій перспективі для досягнення стратегічних цілей економічного зростання компаній.

Стратегія управління фінансовим потенціалом і її основний фокус визначається, на нашу думку, двома базовими критеріями: станом фінансового потенціалу та перспективами розвитку цільового ринку.

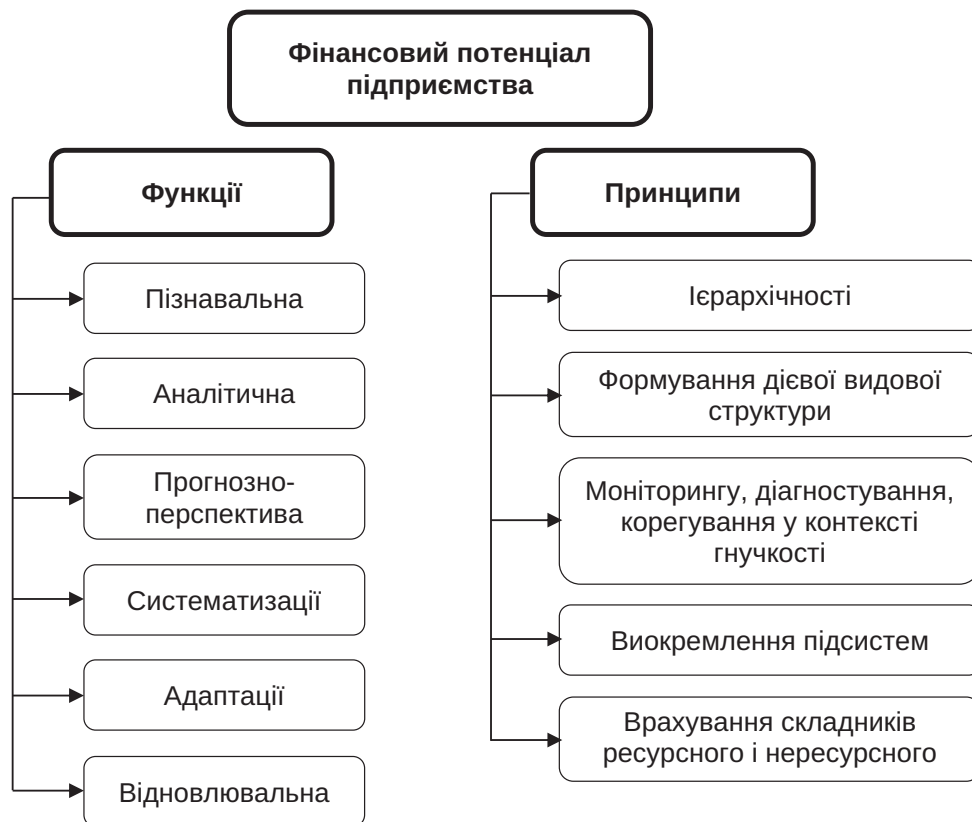

Рис. 1. Функції та принципи фінансового потенціалу за процесом його систематизації

Джерело: адаптовано і сформовано авторами за [14]

За результатами комплексного оцінювання фінансового потенціалу (фінансові показники діяльності підприємства та їх динаміка, кількісний і якісний склад наявних фінансових ресурсів, доступ до розширення фінансових ресурсів і його вартість тощо) ділова практика ведення бізнесу виділяє такі його стани [5,]:

- критичний (недостатній для ведення операційної діяльності);
- незадовільний (покриває базові поточні потреби);
- стабільний (дозволяє підтримувати середні по індустрії показники результативності й ефективності);
- стійкий (забезпечує ефективну операційну й інвестиційну діяльність, максимізує прибутковість і довгострокову вартість компанії).

Відповідно до поточного стану фінансового потенціалу та перспективних змін цільового ринку й індустрії (спад, стабільність, розвиток), варто обирати один із варіантів стратегії управління фінансовим потенціалом (рис. 2): оздоровлення, стабілізації, якісного розвитку, трансформації, ефективного відтворення, розширеного відтворення.

В умовах критичного рівня фінансового потенціалу й згасання цільового ринку найбільш ймовірним є підготовка до *банкрутства* чи реструктуризації компанії, що передбачає розробку комплексного плану дій і відсутність довгострокової стратегії. Якщо ж ринок стабільний або ж розривається, підприємство матиме змогу реалізувати стратегію *оздоровлення* для досягнення низького або стабільного рівня фінансового потенціалу.

При наявному низькому рівні потенціалу найбільш ефективною буде стратегія його *стабілізації* (оптимізації фінансових ресурсів, збалансування їх структури, а також створення можливостей для підвищення ефективності їх використання). Тенденції змін на ринку у даному випадку впливатимуть на швидкість реалізації стратегії та досягнення цільового результату (кращі перспективи дозволять швидше стабілізувати фінансовий потенціал і створити додаткові перспективи його розвитку, тоді як спад на ринку визначає «стелю» можливих результатів).

Спад ринку для компаній з стабільним чи стійким фінансовим потенціалом визначає необхідність перепрофілювання й адаптації діяльності задля довгострокового виживання й успіху компанії, що реалізується завдяки стратегії *трансформації*.

Стабільний фінансовий потенціал в умовах незмінності чи зростання ринку є відправною точкою для підвищення ефективності діяльності підприємства, тому базовою є стратегія *якісного розвитку*.

Досягнення стійкого рівня фінансового потенціалу свідчить про максимальну ефективність його використання. У випадку стабільності цільового ринку оптимальною буде стратегія *ефективного відтворення* фінансового потенціалу, тобто підтримання поточної структури та рівня віддачі. У свою чергу, зростання ринку створює нові перспективи для компанії, реалізація яких можлива завдяки стратегії *розширеного відтворення* фінансового потенціалу, що забезпечує як підтримку високого рівня його якості, так і кількісного прирощення.

Стан фінансового потенціалу	Тренд цільового ринку		
	Спад	Стабільність	Розвиток
Критичний	Немає (ймовірне банкрутство)	Оздоровлення	Оздоровлення
Незадовільний	Стабілізації	Стабілізації	Стабілізації
Стабільний	Трансформації	Якісного розвитку	Якісного розвитку
Стійкий	Трансформації	Ефективного відтворення	Розширеного відтворення

Рис. 2. Матриця вибору стратегії управління фінансовим потенціалом

Джерело: узагальнено і розроблено авторами

Механізм розробки й реалізації стратегії управління фінансовим потенціалом передбачає особливе акцентування на підтримання та посилення фінансової стійкості. Ми практикуємо дефініцію «фінансова стійкість» підприємства як його спроможність здійснювати стабільну фінансову діяльність в умовах незалежності володіння та використання майнового комплексу, що обумовлює динамічні темпи зростання доходів більш високими у порівнянні з витратами темпами і дає можливість адаптуватись до впливу екзогенних та ендогенних чинників задля забезпечення стабільної господарської діяльності, а також спроможності економічного зростання та ефективного розвитку. У цьому зв'язку актуальним аспектом є формування класифікаційної системи основних чинників, які впливають на ступінь фінансової стійкості компаній, а саме незалежних (зовнішніх) та ендогенних факторів (табл. 1). Зазначимо, що серед незалежних чинників у поточних вітчизняних реаліях доречно виділити окрему групу, що стосується функціонування суб'єктів господа-

рювання в критичних умовах повномасштабної війни.

Для забезпечення системного підходу, комплексності використання і створення можливостей для своєчасного реагування на зміни процес управління фінансовим потенціалом повинен базуватися на таких завданнях:

- виявленні та прогнозування найбільш вірогідних потенційних проблем й очікуваних небезпек, неминучість яких є реаліями повномасштабної війни;
- обґрунтуванні майбутньої перспективи стратегії розвитку підприємства за визначеними критеріями його фінансової складової;
- плануванні ресурсного забезпечення і аналітичному оцінюванні ресурсомісткості досягнення бажаного економічного стану суб'єкта господарювання;
- створення необхідних передумов для розвитку фінансового потенціалу і пріоритетної його ролі в процесі економічного зростання компанії.

Узагальнено, управління фінансовим потенціалом передбачає реалізацію таких

Таблиця 1

Зовнішні та внутрішні чинники впливу на ступінь фінансової стійкості підприємств

Зовнішні чинники	Внутрішні чинники
<ol style="list-style-type: none"> 1. Крайні, загальноекономічні: <ul style="list-style-type: none"> – темпи зростання ВВП; – рівень інфляції та його динаміка; – характерні ознаки і риси податкової системи; – темпи зростання реальних доходів населення; – рівень безробіття та його коливання; – політично-правова ситуація. 2. Фактори ринкового спрямування: <ul style="list-style-type: none"> – рівень платоспроможності попиту; – рівень пропонування; – ступінь монополізму на ринку; – дієвість системи фондового ринку. 3. Спричинені форс-мажорними обставинами: <ul style="list-style-type: none"> – стихійні лиха; – криміногенна ситуація; 4. Критичні умови повномасштабної війни. 	<ul style="list-style-type: none"> – Характер, рівень обґрунтованості – і перспективність фінансової стратегії – Структура позикового капіталу – Величина дебіторської і кредиторської заборгованості – Частка довгострокових кредитів – Рівень фінансових ризиків і динаміка його змін – Вартісне оцінювання капіталу – Фінансовий менеджмент та його відповідність сучасним вимогам – Інвестиційний потенціал: оцінювання величини та рівня використання – Чистий прибуток, одержаний від запроваджених бізнес-проектів – Дієвість системи управління інвестиційними ресурсами – Рівень використання основного та оборотного капіталу – Маркетинговий потенціал: діагностування організаційного рівня та результативність – Асортимент продукції, якісні параметри – та рівень диверсифікованості – Інноваційність виробничого менеджменту

Джерело: узагальнено і класифіковано авторами

етапів [1. с. 123–125; 3. с. 241–244; 4. с. 92–94; 6. с. 347–352]:

- формування та визначення сутності чинників впливу на розвиток фінансового потенціалу;

- впровадження оптимальних складників фінансового потенціалу (накопичення фінансових ресурсів);

- розробка механізму моніторингу розвитку фінансового потенціалу.

Важливо зазначити внутрішні чинники, що є пріоритетними за вектором потенційних можливостей, а саме: фінансова стійкість, інноваційність, управлінський вектор, дієвість системи управління активами, мультиплікатор капіталу, спрямованість фінансових ресурсів на зростання економічного потенціалу підприємства задля максимального прибутку.

Висновки. Міжнародною діловою практикою доведено переваги реалізації дієвої системи управління фінансовим потенціалом суб'єктів господарювання. Важливим аспектом є створення необхідних передумов для вдосконалення елементної структури фінансового потенціалу з використанням наявних фінансових ресурсів і впровадження механізму їх нарощування в умовах нестабільності і зростаючі невизначеності зовнішнього

середовища. Доречно приділити увагу аспектам моделювання і планування перспективних довгострокових цілей при виборі типу стратегії: активна, адаптивна чи пасивна, з урахуванням стану фінансового потенціалу (стандартний, нестійкий, з високим рівнем ризикованості, критичний). Слід поглибити дослідження щодо діагностування фінансового потенціалу прогностичних перспективних напрямів його формування, а також процесів моделювання майбутніх трендів розвитку шляхів нівелювання ризиків, вирішення наявних проблем, сильних і слабких сторін задля забезпечення сталого розвитку у довгостроковій перспективі з врахуванням сучасних вимог, реалій і динамічних можливостей.

Подальшого дослідження потребують форми прояву фінансового потенціалу: ресурсний та за можливостями в їх симбіозному поєднанні, а також проблематика фінансової стійкості господарюючих суб'єктів та адаптаційні механізми впливу екзогенних та ендогенних чинників. Доречним є формування дієвої системи забезпечення фінансової стійкості компанії та реалізації стратегії управління фінансовим потенціалом в умовах повномасштабної агресивної війни, а також у повоєнному відновленні економіки за європейськими стандартами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Кузенко Т. Б., Сабліна Н. В. Методичні підходи до управління фінансовим потенціалом розвитку підприємства. *Економіка та управління національним господарством*. 2015. № 6. С. 123–130.
2. Марченко В. М., Бондар А. І. Управління фінансовим потенціалом підприємства. *Ефективна економіка*. 2018, № 11. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2018.11.4>
3. Пілецька С. Т., Васюткіна Н. В., Білоус М. П. Теоретичні аспекти управління фінансовим потенціалом підприємства в умовах економіки знань. *Бізнес Інформ*. 2024. № 1. С. 241–248.
4. Ляхович Л. А. Фінансовий потенціал підприємства: сутність та управління. *Інфраструктура ринку*. 2018, вип. 22, С. 92–98.
5. Костирко Л. А., Соломатіна Т. В., Чернодубова Е. В. Оцінка впливу фінансового потенціалу на вибір стратегії розвитку аграрних підприємств. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля*. 2022. № 6 (276). С. 67–74.
6. Житар М. О., Ярова Л. С. Елементи механізму підвищення ефективності фінансового потенціалу підприємства. *Бізнес Інформ*. 2020. № 11. С. 347–355.
7. Кавтиш О. П., Чепурний Д. О. Аналіз підходів до управління фінансовим потенціалом підприємств в умовах зростання невизначеності. *Econotmic Synergy*. 2023. № 2 (8). С. 159–176.
8. Бова В. А., Хринюк О. С. Сутність фінансового потенціалу підприємства. *Актуальні проблеми економіки та управління*. 2017. Вип. 11.
9. Ареф'єва О. В., Андрієнко М. М., Кравченко О. Р. Економічні аспекти механізму управління фінансовим потенціалом підприємства. *Причорноморські економічні студії*. 2018. Вип. 35. Ч. 2. С. 47–52.
10. Гринчуцький В. І., Блащак Б. Я. Теоретичні аспекти формування механізму нарощення фінансового потенціалу підприємств. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2019. № 3. С. 177–182.
11. Дараган А. В., Геворкян А. Ю. Формування складників фінансового потенціалу підприємства. *Економічний простір*. 2021. № 167. С. 55–58.

12. Купира М. І., Колтунович О. В., Сокол Х. Я. Фінансовий потенціал підприємства: формування та детермінанти нарощення. *Економічний форум*. 2021. № 1 (1). С. 127–134.
13. Шаравара Р., Кононенко Ж. Фінансовий потенціал підприємства: етапи моделювання та діагностики. *Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки*. 2023, Т. 324. № 6. С. 118–122.
14. Нагорнюк О. В. Функції та принципи систематизації елементів фінансового потенціалу підприємства. *Інфраструктура ринку*. 2017. Вип. 13. С. 145–151.

REFERENCES:

1. Kuzenko T. B., Sablina N. V. (2015). Metodichni pidkhody do upravlinnia finansovym potentsialom rozvytku pidpryiemstva [Methodical approaches to enterprise financial potential management]. *Ekonomika ta upravlinnia natsionalnym hospodarstvom*, no. 6, pp. 123–130.
2. Marchenko V. M., Bondak A. I. (2018). Upravlinnia finansovym potentsialom pidpryiemstva [Managing financial potential of the enterprise]. *Efektivna ekonomika – Efficient economy*, no. 11. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2018.11.4>
3. Piletska S. T., Vasiutkina N. V., Bilous N. P. (2024) Teoretychni aspekty upravlinnia finansovym potentsialom pidpryiemstva v umovakh ekonomiky znan [Theoretical Aspects of Management of Financial Potential of Enterprise in the Context of Knowledge Economy]. *Biznes Inform – Business Inform*, no. 1, pp. 241–248.
4. Liakhovych L. A. (2018). Finansovyi potentsial pidpryiemstva: sutnist ta upravlinnia [Financial capacity of enterprise: essence and management]. *Infrastruktura rynku – Market Infrastructure*, issue 22, pp. 92–98.
5. Kostyrko L. A., Solomatina T. V., Chernodubova E. V. (2022). Otsinka vplyvu finansovoho potentsialu na vybir stratehii rozvytku ahrarnykh pidpryiemstv [Assessment of the influence of financial potential on the choice of the development strategy of agricultural enterprises]. *Visnyk Skhidnoukrainskoho natsionalnoho universytetu imeni Volodymyra Dalia*, no. 6 (276), pp. 67–74.
6. Zhytar M. O., Yarova L. S. Elementy mekhanizmu pidvyshchennia efektyvnosti finansovoho potentsialu pidpryiemstva [The Elements of the Mechanism of Improving the Efficiency of the Enterprise's Financial Potential]. *Biznes Inform – Business Inform*, no. 11, pp. 347–355.
7. Kavtysh O. P., Chepurnyi D.O. (2023) Analiz pidkhodiv do upravlinnia finansovym potentsialom pidpryiemstv v umovakh zrostantia nevyznachenosti [Analysis of approaches to managing the financial potential of enterprises in the conditions of growing uncertainty]. *Economic Synergy*, no. 2(8), pp. 159–176.
8. Bova V. A., Khryniuk O. S. (2017). Sutnist finansovoho potentsialu pidpryiemstva [The essence of the financial potential of the enterprise]. *Aktualni problemy ekonomiky ta upravlinnia – Current issues of economics and management*, vol. 11.
9. Arefieva O. V., Andriienko M. M., Kravchenko O. R. (2018). Ekonomichni aspekty mekhanizmu upravlinnia finansovym potentsialom pidpryiemstva [Economic aspects of mechanism management by financial potential of enterprise]. *Prychornomorski ekonomichni studii*, vol. 35, p. 2, pp. 47–52.
10. Hrynychutskiy V. I., Blashchak B. Ya. (2019). Teoretychni aspekty formuvannia mekhanizmu naroshchennia finansovoho potentsialu pidpryiemstv [Theoretical aspects of forming the enterprises' financial capacity building mechanism]. *Skhidna Yevropa: ekonomika, biznes ta upravlinnia – Eastern Europe: economics, business, and management*, no. 3, pp. 177–182.
11. Darahan A. V., Hevorkian A. Yu. (2021). Formuvannia skladnykiv finansovoho potentsialu pidpryiemstva [Formation of components of financial potential of the enterprise]. *Ekonomichniy prostir – Economic space*, no. 167, pp. 55–58.
12. Kupyra M. I., Koltunovych O. V., Sokol Kh. Ya. (2021). Finansovyi potentsial pidpryiemstva: formuvannia ta determinanty naroshchennia [Financial potential of the enterprise: formation and determinants of increase]. *Ekonomichniy forum – Economic Forum*, no. 1 (1), pp. 127–134.
13. Sharavara R., Kononenko Zh. (2023). Finansovyi potentsial pidpryiemstva: etapy modeliuvannia ta diahnostyky [Financial potential of the enterprise: stages of modeling and diagnostics]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu. Ekonomichni nauky – Herald of Khmelnytskyi National University. Economic sciences*, vol. 324, no. 6, pp. 118–122.
14. Nahorniuk O. V. (2017). Funktsii ta pryntsypy systematyzatsii elementiv finansovoho potentsialu pidpryiemstva [Functions and principles of enterprise financial potential systematization]. *Infrastruktura rynku – Market Infrastructure*, iss. 13, pp. 145–151.